

Εορτασμός μετακομιδής στη Σύμη του λειψάνου του Οσίου Ιωσήφ Γεροντογιάννη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Εχθές Κυριακή, 22 Σεπτεμβρίου 2024, η τοπική Εκκλησία της Σύμης εόρτασε πανηγυρικά την επέτειο της μετακομιδής στην Σύμη, αποτμήματος του Ιερού Λειψάνου του Οσίου πατρός ημών Ιωσήφ του Γεροντογιάννη, το οποίο εκ της Ι. Μονής Καψά μετέφερε τον Σεπτέμβριο του 2019 ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος και παρέδωσε στον Σεβ. Ποιμενάρχη κ. Χρυσόστομο, ανταποκρινόμενος σε σχετικό αίτημά του.

Η υψίστη αυτή ευλογία για την Σύμη, παραμένει έκτοτε στον Ενοριακό Ι. Ναό Αγίου

Γεωργίου Άνω Χώρας, Ναό στον οποίο διετέλεσε Εφημέριος τις τρεις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, ο κατά σάρκα εγγονός του Οσίου, Αρχιμ. Ιωσήφ Γεροντάκης μεταφέροντας στην Σύμη και την τιμή του Οσίου.

Έτσι λοιπόν σήμερα, πέντε έτη μετά το ευλογημένο αυτό γεγονός, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ενοριακό αυτό Ι. Ναό με συλλειτουργούς του, τον Συμαίο Αρχιμανδρίτη π. Ιωσήφ Αδαμόπουλο, φιλοξενούμενο, κληρικό της Ι. Μητροπόλεως Νικαίας, τον εφημέριο της ενορίας π. Αντώνιο Μανιά και όλους τους Εφημερίους της Άνω Χώρας. Το ι. αναλόγιο διηκόνησε γλυκυφθόγγως ο Ιεροψάλτης και παράλληλα Επίτροπος του Ι. Ναού κ. Αγαπητός Μιχελλής και ο κ. Ελευθέριος Ξηράκης μεθ' ετέρων.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης δραττόμενος της ευλογημένης αυτής ευκαιρίας, ομίλησε περί της Οσιακής μορφής του Αγίου Ιωσήφ, αναφερόμενος στην ζωή του:

“Ο ὅσιος Ἰωσήφ Γεροντογιάννης γεννήθηκε τὸ 1799 στὰ ἐρείπια τῆς Μονῆς Καψᾶ τῆς Κρήτης, ὅπου εἶχαν καταφύγει οἱ γονεῖς του διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τό κατὰ κόσμον ὄνομά του ἦταν Ἰωάννης Βιτσέντζος καὶ ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία δὲν ἔμαθε γράμματα, πλὴν ὅμως ἦταν φιλομαθὴς καὶ ἑξυπνος. Ἐνῶ ἀρχικὰ διακρινόταν γιὰ τὴν εὐσέβειά του, ἐν συνεχείᾳ δημιούργησε βίαιο χαρακτήρα καὶ ἀπομονώθηκε σὲ ἀπομακρυσμένα μέρη γιὰ νὰ ἀποφεύγει τὶς ἔριδες μὲ τοὺς Τούρκους. Σὲ νεαρὴ ἡλικία νυμφεύθηκε τὴν χωριανὴ του Καλλιόπη τῆς οἰκογένειας Γεροντήδων καὶ ἀπέκτησε τέσσερα παιδιά.

Ἀλλάξε ριζικὰ καὶ στράφηκε στὸν Χριστό, μετὰ ἀπὸ τραγικὸ ἀτύχημα πού συνέβη στὴν μικρότερη κόρη του, ἡ ὁποία κάηκε ζωντανή. Μὲ τὴν ἐνέργεια τῆς θείας Χάριτος, μετεβλήθη ἔκτοτε σὲ ὑπόδειγμα πραότητος, ἀγάπης καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ὅσιος τό ἔτος 1841 σὲ ἡλικία 42 ἐτῶν κατὰ τὴν διάρκεια βαθέος ὕπνου ἠρπάγη πνευματικὰ ἀπὸ Ἀγγελο Κυρίου, ὅπως ὁ Ἀπόστ. Παῦλος, σὲ ὑψηλὴ θεωρία καὶ εἶδε τὶς τάξεις τῶν δικαίων στὸν Παράδεισο, καθὼς καὶ τὶς τιμωρίες τῶν ἀμαρτωλῶν στὴν κόλαση. Ὄταν ξύπνησε εἶχε καὶ ἀσκοῦσε τό χάρισμα τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ ἐκπληκτικὴ εὐφράδεια θείων λόγων.

Οἱ Τοῦρκοι ὅμως τὸν συκοφάντησαν ὡς ἐπαναστάτη καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Κρήτης, τὸν κάλεσε τρεῖς φορές σὲ ἀπολογία στὸ Ἡράκλειο. Κάθε φορά ἡ ἄφιξή του γινόταν ἀφορμὴ μεγάλης συγκέντρωσης, ἐνῶ πολλὰ θαύματα τελοῦνταν ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν Τούρκων. Τὴν τρίτη φορά ὁ ἅγιος τέλεσε δυὸ θαύματα στὸ σπίτι τοῦ πασᾶ, θεραπεύοντας τὴν κατάκοιτη πεθερά του καὶ τὸν γιό του, ποὺ εἶχε τραυματιστεῖ σοβαρὰ πέφτοντας ἀπὸ μιά σκάλα. Τότε ὁ πασὰς τὸν ἀπέλυσε ἐν εἰρήνῃ, ἀποστέλλοντας πολλὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ὁ ἅγιος μοίρασε στοὺς ἐνδεεῖς.

Θέλοντας νὰ ἀποφύγει τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενῶν ποὺ τὸν καταδίωκε, ἀπεσύρθη στὰ ἐρείπια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καψᾶ, ὅπου καὶ ἐγεννήθη, δημιουργώντας ἐκεῖ μιά μικρὴ ἀδελφότητα, μέ τὴν ὁποία ἀνέλαβε τὸν πλήρη ἀνακαινισμό τῆς Μονῆς ποὺ ὁλοκληρώθηκε τὸ 1863, ἔτος πού τελέστηκαν τὰ ἐγκαίνια καθὼς καὶ ἡ μοναχικὴ κουρὰ του μέ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ.

Ἐκεῖ πέρασε τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς του μὲ ἀυστηρὴ ἄσκησι, προσευχή καὶ νηστεία. Ἡ φήμη του διαδόθηκε σέ ὁλόκληρη τὴν Κρήτη καὶ στά νησιά Χάλκη, Κάσο καὶ Σύμη, ὥστε καθημερινά τόν ἐπισκέπτονταν πλῆθος πιστῶν, ζητώντας τίς σοφές συμβουλές του. Ἡ παράδοσι διασώζει μάλιστα, ὅτι οἱ Συμιακοὶ σφουγγαράδες πρὶν τίς ριψοκίνδυνες καταδύσεις τους, ἐπισκέπτονταν τὴν Μονή καὶ λάμβαναν τὴν εὐχή τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος τοὺς καθοδηγοῦσε ἐπακριβῶς γιὰ τὴν ἀκριβῆ θέση τῶν ἐκλεκτότερων σπόγγων. Πολλὰ ἦταν ἄλλωστε καὶ τὰ ἀφιερῶματα πού προσέφεραν σέ εἶδος ἢ σέ χρήματα γιὰ τὴν ἀνακαίνισι τοῦ Μοναστηριοῦ.

Παρόλο πὺ ἡ φωνὴ του μόλις ἀκουγόταν ἐξαιτίας τῶν κακοπαθειῶν του, δὲν ἔπαυε νὰ δέχεται τοὺς πιστοὺς πὺ τοὺς κατηχοῦσε στὶς εὐαγγελικὲς ἀρετὲς καὶ προέτρεπε στὴν εὐσέβεια. Ἔλεγε συγκεκριμένα: «Χωρὶς τὴν ἀγάπη, ὅλα εἶναι μάταια». Ἀφοῦ ὡδηγήθηκε ἐν ὁράματι ἀπὸ ἕναν ἄγγελο στοὺς Ἁγίους Τόπους, τοὺς

ὁποίους ἦταν σὲ θέση νὰ περιγράψει σὰν νὰ τοὺς εἶχε πράγματι ἐπισκεφεῖ, ὁ μακάριος Ἰωσήφ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν 6η Αὐγούστου 1874 καί ἐτάφη ἀπὸ τὸν ἑγγονό του καί μετέπειτα Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Γεροντάκη.

Ὁ δὲ ἑγγονός του, Ἀρχιμ. Ἰωσήφ ἀφίχθη στὴν Σύμη συνοδευόμενος ἀπὸ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του, πού παρέμειναν στό νησί, καταλίποντας καί ἀπογόνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι σήμερα εὐλαβοῦνται τὸν Ὅσιο Προπάτορά τους. Ἀναφέρεται δέ, ὅτι στὴν πρώτη τους οἰκία φυλάσσεται μία ἀπὸ τίς αὐθεντικές καί σπάνιες προσωπογραφίες τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ, πού φιλοτεχνήθηκε στὴν Μονή τῆς μετανοίας του”.

Μετά την Δοξολογία ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τους προσφερομένους Ἀρτους, ἐνῶ προ της Απολύσεως της Θ. Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ λιτανεία του Ἱεροῦ Λειψάνου καὶ τῆς Εἰκόνης του Οσίου πέριξ τοῦ Ι. Ναοῦ πρὸς ἀγιασμόν καὶ εὐλογία τῶν πιστῶν, με τὴν συμμετοχὴ καὶ τοῦ Δημάρχου Σύμης, κ. Ελευθερίου

φιλόξενου και δραστηρίου
ριών αυτής, προσεφέρθησαν
δοτα κεράσματα.

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

